

25), Sant Hilari Sacalm (en baixa cinc), Sant Julià-Bonmatí (el descens és de 20), Susqueda (en perd tres) i Tossa (en baixa 59). En conjunt, aquestes poblacions han experimentat una pèrdua de 343 habitants. Totes són de l'interior, i les excepcions sorprenents són Tossa i Blanes. En canvi, Lloret, la seva veïna, ha augmentat ella sola en 488 habitants. Per tant supera Blanes, que li anava al davant, se situa en tercer lloc a les comarques de Girona darrere de la capital i de Figueres) i compensa la baixada blanesca i tossenca. La Selva Marítima queda amb una població de 86.033 habitants (el 2010 n'hi havia 85.780). Per tant, en aquest cas, l'augment del sector costaner ha estat de 253 habitants. Veurem, al llarg de l'any, si s'ha mantingut la mateixa tendència.

Lloret: la nova biblioteca... | L'augment demogràfic de Lloret del qual acabem de parlar va paral·lel a l'augment de necessitats dintre de les quals el Consistori ha volgut que les culturals ocupin el lloc que es mereixen. Amb inauguracions oficials i oficioses, l'Ajuntament de Lloret ha posat en marxa la nova biblioteca, a la plaça Pere Torrent, que inclou, també, una sala de conferències i una per a exposicions i, al costat mateix, instal·lacions espaioses d'esbarjo per a la gent gran (llar de jubilats, dependències de Benestar i Família i escola d'adults). L'edifici és espectacular quant al disseny, tot i que

hom endevina molt d'espai perdut i mancances o equivocacions pel que fa a algun acabament concret. Malgrat això, es tracta d'un bon equipament que ja va donant els seus fruits i que ha costat 12 milions d'euros. Pel que fa a la biblioteca pròpiament dita, l'Ajuntament n'ha finançat 2.006.019,97 €, la Diputació 1.291.310,78 i la Generalitat 734.531,69. Ja hi ha molta activitat i s'espera que el moviment encara es vagi intensificant.

...i el nou teatre | Unes 400 persones caben en el nou teatre, alçat dins del parc de Can Saragossa, que disposa d'un escenari gran amb totes les modernitats i amb la sala parcialment dotada d'una grada retràctil que permet altres possibilitats. Globalment es tracta d'un edifici ampli, amb dues sales d'assaig complementàries, i un espai exterior d'uns 1.200 metres quadrats que possibilitarà també actuacions a l'aire lliure quan el temps ho permeti. Els espais per a serveis també són amplis i ben muntats. Ja s'hi han fet actuacions teatrals i concerts, amb corals i orquestres, i l'acústica és bona. Les façanes abunden en vidre: tant, que Carles Coll, el director de l'Orquestra de Cambra de l'Empordà, que sempre està a punt per fer alguna broma enmig de les seves actuacions, va dir que els qui ho haguessin de netejar més d'una vegada tindrien ganes de penjar l'arquitecte. Aquest equipament ha costat, en conjunt, uns vuit milions d'euros.

LA CERDANYA

erola simon

Muntanyes pelades, calaixos eixuts |

Tots aquells que es dediquen al turisme saben prou bé que el factor meteorològic és essencial per a l'èxit de la temporada. A Cerdanya, moltíssima gent viu, a l'hivern, del món de la neu, si no directament treballant a les pistes, de manera secundària a l'hostaleria o al comerç. En un any com aquest en què l'escenari econòmic és tan delicat, una bona temporada d'esquí hagués amorosit la situació. Pel carer, el comentari entre coneguts que se saluden glosa indefectiblement la manca de neu. Els més grans recorden que abans —quan tots els abans eren millors— feia tals nevades que els carrers quedaven impracticables durant tot l'hivern. Més enllà de la memòria caldrà revisar les dades, caldrà veure la tendència real d'aquestes precipitacions gelades que donen vida a la comarca, caldrà valorar si l'escalfament global ens està fent la guitza i si el que es pot esperar és que cada vegada nevi menys. Tot plegat és essencial per enfocar correctament el futur i adaptar-se als nous temps, també meteorològics. De moment, per al 2022 el país es postula per fer d'amfitrió d'uns Jocs Olímpics d'hivern. Si l'hivern del 2022 és com el d'enguany, ai.

>> **Biblioteca de Lloret de Mar.**

JOAN DOMÈNECH

>> **Teatre de Lloret de Mar.**

JOAN DOMÈNECH

>> **La pista de Coma Oriola, a Masella.**

ACN - EDUARD PALOMARES

Túnel del Cadí | A principi dels anys 70 dos projectes competien en suports econòmics i viabilitat per connectar Cerdanya amb la resta del territori català. El primer —el projecte del túnel de Toses— feia alguns anys que era sobre la taula i tenia el suport del sector empresarial i financer gironí. El segon projecte, el del túnel del Cadí, era impulsat des de Barcelona i va acabar per imposar-se.

L'octubre de 1984 es va inaugurar la infraestructura que ha canviat la cara, el paisatge i la perspectiva de la comarca d'una manera total. L'èxit en el sector de l'esquí i del turisme i l'empenta econòmica en el sector de la construcció són derivades d'aquesta via directa amb l'àrea metropolitana.

Però no tot són avantatges, atès que vinculat al túnel hi ha el seu cost, que de moment es fa repercutir en els ciutadans que hi passen.

Per als habitants del Berguedà, Cerdanya i l'Alt Urgell, la Generalitat ha anat progressivament abaratint el preu fins a concedir la gratuïtat del peatge.

Això concretament vol dir que la Generalitat paga a l'empresa concessionària el peatge que no paguen els usuaris que gaudeixen de gratuïtat. Amb l'entrada de l'any nou, el govern ha restringit les gratuïtats a aquells que puguin demostrar que realment viuen en aquestes comarques. En qualsevol cas, quan acabarem de pagar el túnel?

>> **Nova àrea de servei del Túnel del Cadí.**

ACN

EL RIPOLLÈS

ramon alabau

L'ombra de la tisora | Hi ha qui encara considera una biblioteca com un cementiri de llibres, com un recinte lúgubre ple de lleixes polsoses on lletraferits solitaris abasten opuscles pretèrits per estudiar-los. Si tan sols trepitgessin la llinda els sorprendria la lluminositat dels espais i la diversitat d'edats, professions, classes socials i ètnies que hi trobarien. Els uns fullegen diaris, d'altres naveguen per Internet. Hi ha universitaris que consulten enciclopèdies per als seus treballs, mestresses que cerquen el DVD d'una pel·lícula que encara no han vist o usuaris que trien les novel·les que s'enduran a casa i que satisfaran la seva fal·lera lectora. S'ofereixen, a més, diverses activitats: clubs de lectura, sessions de cinema, audicions de música, contes per a infants, exposicions... A la nostra comarca, Ripoll, Campdevàrol, Ribes, Sant Joan i Camprodon compten amb aquest servei que, evidentment, és totalment gratuït.

Hi ha qui considera que amb la modernitat el temps dels llibres s'ha exhaurit. Hi ha qui menysprea la novel·la com un pur fantasmeig, un àmbit inversemblant, un univers il·lusori, una quimera per a babaus i somiatruïtes quan, de fet, la ficció és un dels mitjans que tenim a l'abast per evitar la

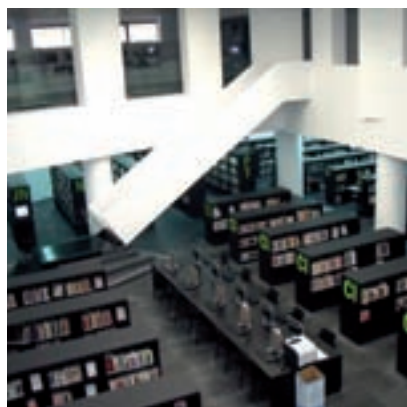
reductora linealitat amb la qual, massa sovint, encarem la realitat polièdrica mentre ens ensenya com hem de desentrançar-la i matisar-la.

Ara plana sobre les biblioteques l'ombra de la tisora i potser un dia trobarem a faltar una revista o un CD de música que cercàvem, o ja no tindrem accés a la darrera novetat literària que esperàvem amb deler. La cultura en minúscula, no la que es nodreix de pompa i aparences, sinó la que ens va vertebrant com a persones, té un perfil tan discret, un pòsit tan subtil i recòndit, tan poc vistós, que sol ser un dels primers a rebre les clatellades. I ara que a la docència s'està imposant un model liberal que només parla de rendibilitat i eficàcia, és quan el llibre se'ns fa agònicament imprescindible.

Uns escenaris de somni | Un cargol escalava lentament el tronc d'un cirerer el mes de març. Se li va acostar un insecte i li va dir: «Però on vas? No és pas temps de cireres, ara! No n'hi ha ni una, a l'arbre». «N'hi haurà quan arribi a dalt», va respondre el cargol.

Parlar a hores d'ara d'un pessebre pot semblar anacrònic. Però m'imagino en Toni Colomer bastint avui parsimoniosament, com el cargol del conte, el proper indret comarcal que afegirà als que componen el seu colossal paisatge nadalenc, que ens omple d'enyorrança i ens fa recuperar aquell món en miniatura de la infantesa, on tot era abastable i comprensible.

>> **Biblioteca de Ripoll.**

RAMON ALABAU

>> **Pessebre de Toni Colomer.**

RAMON ALABAU